

[Lis Starcke]

Danmarks sikkerhed i fare, så der er altså tale om en balancegang. Vi ønsker nedrustning, men vi ønsker også Danmarks sikkerhed bevaret.

### Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil først sige, at vi har ikke i det radikale venstre haft nogen overdreven forestilling om, at vi skulle få større tilslutning i dag, end vi gjorde, sidst vi havde forslaget fremme. Når vi alligevel genfremsætter forslaget – og ministeren og andre har ret i, at det er en genfremsættelse – så er det, fordi vi anser dette problem for at være et problem, der skal ses i sammenhæng med vores sikkerhedspolitiske diskussion, med vores debat om forsvaret. Man vil lægge mærke til, at samtidig med, at vi her har haft en debat tidligere om forsvaret, og der har været ført forhandlinger mellem partier om en ny forsvarsordning, så har det radikale venstre fremsat et forslag til folketingsbeslutning om fortsættelse af det udenrigspolitiske udredningsarbejde, som blev afsluttet i 1970, det såkaldte Seidenfadenuvalg's arbejde, for at få fortsat de sikkerhedspolitiske internationale sonderinger omkring spændingsproblemerne. Det er ét led.

Et andet led er altså det, vi spiller ud med her. Vi mener, der virkelig er behov for det, ikke mindst fordi vi har at gøre med en lovgivning af så gammel dato som fra 1937.

Et tredje led i sammenhængen er den tilslutning, det radikale venstre har givet til SF's forslag om at iværksætte egentlig freds- og konfliktforskning i Danmark.

Vi mener, det er en samlet sammenhæng, disse ting skal ses i, for at vi kan få den nødvendige folkelige debat om dette emne. Denne folkelige debat er nødvendig, dersom vi overhovedet skal vende udviklingen i international sammenhæng med hensyn til produktion, salg og brug af våben. Alle er åbenbart enige om, at på det felt er der et påtrængende behov. Det, vi åbenbart er noget uenige om, er, hvordan man griber disse ting an. Jeg kan ikke forestille mig, at et land har anden udvej end at starte en sådan debat i sit eget parlament. Derfor mener vi, spørgsmålet om vores våbenlovgivning skal bringes frem, indtil der sker ændringer af væsentlig karakter i den gældende lov.

Det er netop dette ønske om ændringer og ikke det totale krav om absolut at følge alle de punkter, vi har stillet op, der er årsag til, at vi ikke har formuleret et egentligt lovfor-slag og heller ikke som sidst har vedlagt som bilag et udkast til en lov. Vi vil gerne vise vores åbenhed, vi vil gerne have flere i tale i denne diskussion.

Jeg mener, at der selvfølgelig i allerhøjeste grad er problemer forbundet med at tage stilling til, hvilke enkeltdele i en produktion der kan anses for at være egentligt krigsmateriel, men det er netop en diskussion om definitionen, vi har ønsket at få i et udvalgsarbejde.

Der har i 1978 været afholdt en ekstraordinær FN-samling om nedrustning. Konklusionen, den samlede, enige konklusion, på denne ekstraordinære samling blev, at det største problem, verden står over for, er oprustning. Derfor synes jeg ikke, man kan nægte, at vi er nødt til i de enkelte parlamenter at presse på for at danne os et udgangspunkt for den diskussion. Det er ikke nok at sige, at dette hører hjemme i international sammenhæng; begyndelsen skal gøres herhjemme.

Vi har ikke i Danmark nogen særlig stor våbenproduktion, det ved alle. Det er ikke os, der er årsag til, at våbenproduktionen eskalerer, men vi bør vise eksemplet, og vi bør gøre det på et tidspunkt, hvor vi ikke er nået for langt. Der er adskillige lande, især de store våbenproducerende lande, hvor våbenproduktionen i sig selv er et befordrende element i retning af konflikter, derom er der ingen tvivl. Vi skal nødig nå dertil i Danmark, at vores sikkerhedspolitiske debat tager udgangspunkt i spørgsmål om økonomi og arbejdspladser. Jeg synes faktisk, det er lidt beskæmmende – og det vil jeg gerne sige navnlig med adresse til socialdemokratiet – at man fra socialdemokratiet hører, at en af indvendingerne mod det radikale forslag er hensynet til økonomi og beskæftigelse. Jeg kan godt forestille mig, med hvilken øget vægt man vil tale om dette problem, hvis der f.eks. sker en fordobling af dansk produktion af krigsmateriel i de kommende år. Det er netop det element i den internationale debat om sikkerhed, det er så farligt at få ind. Nu er vi jo kommet ind i en medproduktion af disse F-16 fly, og jeg tror i høj grad, vi nu skal tage den debat op.